

Thomas Kiesewetter

Midnight Sky

Apr 19 — May 25, 2012 | Brussels

Muursculpturen zweven aan het hagelblanke zwerk van Galerie Almine Rech in Brussel. Thomas Kiesewetter neemt ons mee, ver weg van zijn gebruikelijke universum. In de nieuwe constellatie hangen zijn sculpturen in onderling verband aan de loodrechte gewelven van de galerie. Kiesewetters sculpturen werken optisch desoriënterend omdat ze van het muurvlak hun eigen platte vlak maken. In de tentoonstelling *'Midnight Sky'* valt middernachtelijk licht op acht gesculpteerde hemellichamen: Mars, Pluto, de aarde, Jupiter, Venus, Neptunus, Mercurius, Saturnus en Uranus. Metalen structuren in een andere ruimte plaatsen dan die van de kijker, is voor de kunstenaar een manier om vragen te stellen bij aard en betekenis van de beeldhouwtraditie: 'Je kunt ernaar kijken, maar ze zijn elders, zoals planeten aan het zwerk.'

Kiesewetter, geboren in Kassel, laat zich inspireren door de kunst van modernisten en constructivisten en door de naoorlogse beeldhouwkunst, die met de minimal art en de Amerikaanse inbreng een heel nieuwe kant uit ging. Je kunt zijn werken nu niet meer van alle kanten bekijken, want ze strekken zich uit tegen de verticale wanden van de galerie. Kleurige, geometrische, antropomorfe metalen samengroeisels hangen als zwevende tekeningen in een witte kubus. Terwijl de schilderkunst zich vrijmaakt van de muur, wil de beeldhouwkunst een grafisch gegeven worden. 'Je kijkt naar deze sculpturen als naar een schilderij: je kunt er alleen vóór gaan staan', zegt Kiesewetter.

De kunstenaar ruilt de stilte van het monochrome in voor een interactie van vormen en kleuren. Het palet doet denken aan dat van de modernisten. Hoe onregelmatig het aanbrengen van de verf met borstel of spray ook mag lijken, het speelt in op de sculpturale vormen. Het sculpteren groeit uit de wisselwerking tussen precieze vormbehandeling en gulle penseelstreken. In zijn metalen atelier in Berlijn denkt Kiesewetter na over wat zijn kunst kan zijn in verhouding tot de schilderkunst. Dat leidt tot een letterlijk frontale kijk op een 'sculpturaal beeld'.

Eva Kirilof & Marion Estimbre